

Subject: Re: Những điều em nhớ mãi suốt cuộc đời

From: Thanh Huynh <thanhxhuynh2003@yahoo.com>

Date: 1/7/2024, 9:50 PM

To: Thanh Huynh <thanhxhuynh2003@yahoo.com>, Huy Cao <mark.cao@gmail.com>, HANG Lucy Hoang <hanglhoang@gmail.com>

khi nào thuận tiện các con thay mà đọc cho ba nghe

[Sent from Yahoo Mail :](#)

-Nhưng nhất ký mình trao đổi trước ngay quyết định đến hôn nhân
-Thư từ trao đổi trong 4 năm anh du học tại Georgetown university em vẫn
con giữ tất cả cho đến bây giờ.
Nhưng ngày tháng đầu tiên đến DC anh dành hết thì giờ để vận động đưa em
qua DC với anh ba tháng seminar của Georgetown University, vừa để tham
anh.
- 3 tháng anh đi học chung “seminar for international students để giúp em , ghi
cassette, took notes... Vì em chưa đủ trình độ Anh văn
-Một lần anh cho em đi rất nhiều pharmacies bên DC để tìm mua laxative vì
không biết vocabulary này khi học English
-Một lần anh phải gặp PhD mentor em phải ngồi chờ lâu qua ngoài sân,
em, khóc đến nỗi một dòng toilet paper để lau nước mắt
-Một lần em tại nhà trọ của ông bà Grant, thay postcard của Nguyễn Anh Tuấn
chúc anh “nhiều sức khỏe để vui với các em bé” đau biết do là trò đùa nghịch
ngợm của Tuấn’
-một lần em dọn dẹp phòng cho anh, tìm thấy một thùng gift day kimono, fan,
và những món quà của người dân bà Nhật, em buồn quá khóc thút thít, mà không
nói, về sau mới biết do là những gì người sinh viên VN ở trọ trước con để lại
-6 tuần sau em khóc vì lo lắng và thương nhớ 3 đứa con thơ con gọi lại ông
ngoại và may đi bên Vietnam,
-6 tuần còn lại em bị depressed nặng vì sẽ phải xa anh hơn 2 năm mùa để anh
học xong PhD!
-Anh đã ở tại nhà ông bà Grant giúp một số việc như house sitting ,
gardening để dành đủ tiền scholarship. mua vé máy bay cho em qua với Anh
Đến ngày được đi anh đã đánh những telegram dài tonton rất nhiều tiền để dẫn
đem đủ điều
Thật là 3 tháng seminar mình ở tại nhà ông bà Grant 6 tuần đầu em khóc vì lo
lắng và nhớ 3 đứa con thơ
Sau tuần sau em bị depressed nặng vì sẽ phải về nước tiếp tục thêm 2 năm xa
cách
Có lúc anh tức giận vì em không biết hướng những gì mình đang có!
Em buồn cho đến nỗi mà ông bà Grant cho
mình mượn nguyên căn nhà để mình tổ chức farewell party mà em tự chơi vì
qua buồn không kham nổi
Em Cảm ơn anh đã để em lo cho may mắn của em vượt biên sang Mỹ, với

nguồn tài chính khiêm nhường, thì giờ eo hẹp và tất cả nghi lực của gia đình mình

-Anh đã tiếp tay và chia sẻ với em nhưng thăng trầm buồn vui trong bao năm chiến tranh Việt Nam và 4 năm xa cách

Gia đình trải qua biết bao sóng gió, nhưng lúc nào anh cũng giang tay che chở, hy sinh cho em và các con

-Anh về nước việc đầu tiên là van đong cho 3 đứa con học một trường Việt Pháp danh tiếng tại Saigon là Trung tâm giáo dục Hồng Bàng
Ngày về nước với 6000 dollars danh dự, mình nửa ngày mua một căn nhà ở phố trong hẻm \$ 3000

cho em Tai muốn \$3000 để mở dental office

Mình lại bắt đầu cuộc sống thanh đạm. Không lo dùng chức vụ để lấy đồng tiền phi nghĩa của người khác, không gia nhập. đang phải đi tìm chức vụ cao sang

Tất cả sự nghiệp của anh và em xây dựng trên khả năng trí óc, tài năng bẩm sinh của mình và mồ hôi nước mắt của mình

Không bao giờ xin hay nhận của ai một đồng bạc nào, không bao giờ hưởng thụ trên sự đau khổ của người khác. . Lúc nào mình cũng hy sinh bản thân và hạnh phúc gia đình để giúp đỡ gia đình hai bên và bạn bè.

Nhưng sự hưởng thụ hiếm hoi của mình, là những chuyến du lịch “mixing business and pleasure”

Khi nào đi business trip một mình, tôi nào anh cũng điện thoại về em và các con, bất cứ khi nào có cơ hội là anh đem em theo để được free hotel và share meal allowance với anh Những self planning trip tại Europe Canada Asia bằng Eurail pass Swiss pass Norwegian pass với vé máy bay business hay first class của Hien? Mình đã có những chuyến du lịch khó quên mà ít ai hưởng được
Có những tuần mình bay qua Honolulu và ở tại North shore Hilton, hưởng nhưng đêm trăng trên private beach và anh làm thơ

Em còn nhớ mấy câu

Hoa trang đem dài toa ngát hương

Long lanh bóng trăng lan trong sương...

Mình đã sống cho lý tưởng, tôn trọng đạo đức, hy sinh cho gia đình nhiều quá, mà quên cơ thân mình, hy sinh luôn cả hạnh phúc gia đình!

Hầu qua ngày nay có kẻ cho là mệnh quá ngày thọ khổ đại

Có thể anh có niềm hối tiếc, nhưng em không bao giờ hối tiếc những việc đã làm.

Mình tu hao về mình! Mình tu biết mình là đủ.

Có lúc em dám cao ngạo tu vì mình như chúa Jesus bị đóng đinh trên thập tự giá

Nhưng em không bao giờ hối tiếc những việc đã làm.

Phải quên đi và chọn vui nhưng đừng thất vọng để mà tiếp tục sống thanh thản với lý tưởng cao quý của mình

Lúc nào anh cũng là người chồng, người cha đầy tình thương và sự hy sinh

Tanh tnh mình khác nhau, quan niệm

Xu thế khác nhau, nên có sự xung đột trầm trọng

Nhưng em chắc chắn là mình đã thất sự không sai lầm khi quyết định hôn nhân. Một hôn nhân xây dựng trên căn bản đạo đức, tình thân quốc gia và nền tảng gia đình. Mình đã qua những thử thách vì cùng cực mà và song từ lúc song hiện ngang, Thà cam chịu một mình, ép xác để có đủ tiền mà giúp gia đình. Khi đủ rồi thì không dám hưởng thụ tiền mồ hôi nước mắt của mình
Lúc nào mình cũng vui hưởng cuộc sống thanh bình với niềm tự hào!
Có thể người đời cho rằng anh với em là người ngu, nhưng em biết anh và em thương yêu và hy sinh cho nhau rất nhiều và cho lý tưởng của mình
Phản em, em luôn luôn tôn trọng anh mặc dầu em có nhưng lúc tức giận không kiềm chế được. Em chắc là anh cũng vậy!
lúc nào anh cũng là người ôn, đưa em và các con qua thế giới tu do để được hưởng trọn vẹn tình người và có môi trường sống với lý tưởng của mình. Anh là ông thầy để thương đã làm résumé cho em đi xin việc làm, đã dạy em trả lời khi đi phỏng vấn xin job
Anh đã đứng lên cho em khi em yêu đời, bị người ta chê cười
Anh đã tu cho mình vai trò “ông ả” để che chở em và các con
Nhiều khi em tức giận, tại sao anh được quyền thoải mái dẫn dắt mà em phải là người đàn bà thanh thản và hiền淑???
Nhưng khi hiểu ra thì đã muộn màng rồi!